

Fordring, at den Mand, som skal være Arbejdsgiver, ikke skal være personlig med til Fiskeriet eller til Stadighed deltage i Fiskeriets Udøvelse. Man mener derved at have naaet det, som er Formaålet, at det kun skulde være de egentlige Rederier, som skulde være forpligtede til at holde deres Folk assurerede, ikke den lille Fisker, som i en snæver Vending tager sig en Medhjælper. — I § 3 er der sat en Bestemmelse om Statstilskuddet, og det er væsentlig den samme, som fandtes i det oprindelige Forslag. Bestemmelsen gaar nemlig ud paa, at saafremt den fornævnte Ulykkesforsikringsforening ikke skulde være i Stand til at klare Udgifterne ved det i § 1 nævnte Forsikringsbidrag som jo for hver forsikret er 5 Kr. om Aaret, skal Statskassen tilskyde det manglende. Det er denne Paragraf, som for Statskassens Ansvar er det centrale i hele Lovforslaget, og det kunde være interessant at vide noget bestemt om, hvilke Følger denne Paragraf eventuelt kunde faa for Statskassen. Men jeg skal her tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er saa godt som umuligt at danne sig nogen sikker Mening derom. Fra det tidligere Udvalgs Side har der været fremskaffet Oplysninger om tilskadekomne Fiskere her i Danmark i de sidste 10 Aar, men man har kun været i Stand til at faa Oplysning om de Ulykkestilfælde, der ere skete i Vesterhavet og Limfjorden, og det har vist sig, at der af Limfjordsfiskere i de sidste 10 Aar er omkommet 34, af Vesterhavsfiskere 141. Samtidig er det jo sikkert, at der for Vesterhavets Vedkommende har været nogle ekstraordinære, store Ulykker, der tælle meget højt med. Vi have derimod ingen Oplysninger for Fiskernes Vedkommende i Kattegattet, ved Østersøen og paa Bornholm, men ogsaa der har der været store Ulykker. Man har altsaa ikke noget sikkert at bygge paa. Man har talt op alle Fiskere baade dem i aabne og dem i lukkede Vande, og ved aabne Vande forstaar man Vesterhavet, Skagerak, Kattegattet og Østersøen, medens de lukkede Vande ere Indfjordene, og af egentlige Fiskere og af Fiskere, der drive Fiskeriet som Bierhverv, er der i alt ca. 11,400. Nu kunde man jo nok opstille et Regnestykke over, hvad det vilde koste at holde disse Fiskere forsikrede, naar de forsikrede sig under et. Men da det er umuligt at sige, hvor mange der vilde melde sig ind i Foreningen, er det ogsaa umuligt at sige, hvilken Præmie et eventuelt dannet Selskab vil fordrø. Det er ligeledes umuligt at

sige, hvor stor Statens Andel i det eventuelle Underskud vil blive. En Ting er klart, at jo flere Indfjordsfiskere der melder sig ind, des billigere bliver det hele. Under Diskussionen er det blevet gjort gældende, at denne Lov havde denne praktiske Fejl, at enhver, der overhovedet gav sig en Smule af med Fiskeri, kunde komme ind under Loven ved at betale 5 Kr. i Assurancegebyr; men dertil er der det at sige, at jo flere af disse Lejlighedsfiskere, som ikke ere særlig udsatte for Fare, der melder sig ind, des billigere bliver Statskassens Ansvar, og des bedre ville de indkomne Penge slaa til. Jeg skal udtrykkelig tilføje, at det bliver paa Basis af denne Lovs Erfaringer, at man maa opbygge sin Mening om det finansielle Resultat. I Øjeblikket er det ikke muligt at bygge noget sikkert paa de foreliggende Oplysninger. § 4 omhandler Vedtægten for den nævnte Ulykkesforsikringsforening og siger, hvad Indholdet skal være, og at den skal oprettes efter Forslag af Arbejderforsikringsraadet, som er hjemlet i den store Ulykkesforsikringslov. — § 5 indeholder nogle Undtagelsesbestemmelser fra den almindelige Ulykkesforsikringslov, der i sin § 5 træffer Regler for, hvad der skal betales for Arbejdsudygtighed, egentlig Invaliditet og Dødsfald. Den har der en Skala, der varierer efter den tilskadekomnes Dagløn og formodede Aarsfortjeneste. Man har ment, at denne Lov om Fiskerne vilde blive simplificeret, naar man strøg denne Skala og i alle Tilfælde satte Aarsfortjenesten til 600 Kr. og den daglige Arbejdsfortjeneste til 2½ Kr. Da Ulykkesforsikringsloven hjemler som Maksimum af Dagpenge for den tilskadekomne $\frac{3}{5}$ af Daglønnen, vil der altsaa blive udbetalt til Fiskerne som Maksimum i Dagpenge 1 Kr. 50 Øre, hvilket er $\frac{3}{5}$ af 2 Kr. 50 Øre. Naar dernæst Aarslønnen sættes til 600 Kr., og Maksimumet for Invaliditet er 6 Gange Aarslønnen, faar man altsaa her 6×600 eller 3,600 Kr. som Maksimum. I Tilfælde af Dødsfald er det 4 Gange Aarslønnen eller 2,400 Kr. Begravelseshjælpen bliver ganske ligesom i den store Lov 50 Kr. for hvert enkelt Tilfælde. Der er dernæst i den foreslaaede § 5 en betydningsfuld Undtagelse fra, hvad den almindelige Lovs § 6 hjemler. Jeg skal tillade mig at referere Indholdet af den almindelige Lovs § 6. Hvis den assurerede Arbejder kommer til Skade og omkommer, og han har en Pension eller Understøttelse fra Stat eller Kommune, bortfalder hans Krav efter den almindelige Lov. Denne